

De forenede grønlandske Landsraads Forhandlinger 1940.

Aar 1940, den 3. Maj Kl. 9 afholdt de forenede grønlandske Landsraad Møde ved Godhavn. Til Stede var som Repræsentanter for

Sydgrønlands 4. Kreds: Forfatter Hans Lynge, Julianehaab.

5. —: pens. Lærer Niels Egede, Narssak avangn.
6. —: Førstepræst Gerh. Egede, Frederikshaab.
8. —: Redaktør Kr. Lynge, Godthaab.
9. —: pens. Kateket Pavia Petersen, Sukkertoppen.
10. —: Fanger Karl Kreutzmann, Kangâmiut.
11. —: Udstedsbestyrer Fr. Lennert, Avssakutak.

Nordgrønlands 1. —: Fanger Niels Petersen, Aulatsivik.

2. —: Kateket Isak Siegstad, KangÅatsiak.
3. —: Kontorist Knud Abelsen, Egedesminde.
4. —: Udstedsbestyrer Fr. Jensen, Akugdlit.
5. —: Fanger Amasa Fly, Jakobshavn.
6. —: Handelsleder Fr. Lynge, K'utdligssat,
7. —: Fanger Isak Kleist, Godhavn.
8. —: Udstedsbestyrer: Hans Petersen, Niakornat.
9. —: Overkateket Edvard Kruse, Umanak.
10. —: Overkateket Samuel Møller, Igdlorssuit.

Repræsentanterne for Sydgrønlands 1., 2., 3. og 7. Kreds samt Nordgrønlands 11. og 12. Kreds var paa Grund af vanskelige Heds forhold forhindret i at give Møde.

Endvidere var mødt Landsfogderne A. Svane og E. Brun.

Svane bød velkommen til dette Landsraadenes første Fællesmøde. Fællesmøder skulde jo efter Loven indkaldes af Ministeriet og under en af dette beskikket Formand. Under de nu herskende Forhold har Landsfogderne maattet indkalde Mødet under Landsfoged Svanes Formandsskab.

Mødet erklæredes herefter for aabnet.

Formanden: Vor første Tanke under dette Møde vil vi lade gaa til vor Konge, som i disse Bage gennemlever tunge Tider.

Der udbragtes et nifoldigt Leveraab for Kongen.

Formanden: Det eneste Punkt paa Dagsordenen er Drøftelse af Grønlands nuværende Situation. Blandt andet af Hensyn til enkelte Punkter i Landsfogdernes Redegørelse vilde det være heldigst, om Mødet foregik for lukkede Døre.

Kr. Lyng: Betyder det, at Medlemmerne vil være afskaaret fra at give Meddelelser til Befolkningen om Situationen i Overensstemmelse med de Oplysninger, som maatte fremkomme paa Mødet.

Brun: Landsfogdernes Redegørelse bør maaske paa visse Punkter helst forblive indenfor disse Vægge, iøvrigt kan det drøftes, hvad der kan omtales offentligt.

Lukkede Døre vedtoges.

Formanden: Baggrunden for dette Mødes Afholdelse er den Isolation af Grønland, der indtraadte som Følge af de altovervældende og knugende Begivenheder den 9. April i vort Moderland, Denne Isolation kræver et samlet Landsraads Drøftelse.

De første 11 Dage efter Besættelsen var der ingen Telegrafforbindelse med Danmark, men faa Dage efter Besættelsen satte den danske Minister i Washington, Henrik Kauffmann, sig i Forbindelse med Landsfogderne. Der var i de Dage en alvorlig Fare for en Besættelse af Grønland ved Englænderne, og Landsfogderne indkaldte da Landsraadene.

Det største Problem i Grønland var Forsyningsapørgsmaalet. Det stod Landsfogderne klart, at den eneste Mulighed pegede mod Amerika, og der blev indledet Undersøgelse herom gennem Ministeren i Washington, Den 22. April indløb de første Telegrammer fra de danske Myndigheder. Statsministerens Telegram er allerede offentliggjort. Styrelsens Telegram indeholdt Instruktion om Spare- og Selvforsyningsforanstaltninger, som allerede i det væsentligste i Forvejen var iværksat. Om Forsyningerne udtaltes: »saltforsyning og anden vigtig varesupplering vil saafremt der opstaar Mulighed herfor blive søgt opsendt men kan i øjeblikket ikke paaregnes dog overvejes forskellige planer herfra hvorom nærmere senere,« Det var altsaa ganske uvist, om Forsyninger kunde komme, og hvis Landsfogderne ikke tog Initiativ til Forsyninger, vilde man gaa ind til en Vinter, hvor Forsyningerne gradvis vilde slippe op, og til én ny Sommer, hvor man da vilde staa i en Tvangssituation. Dette Ansvar kunde Landsfogderne ikke paatage sig, og man ønskede derfor med Landsraadene at rette en Henvendelse til Amerika som Grundlag for en midlertidig Forsyningstjeneste derfra. Medens man ventede paa Landsraadsmedlemmerne, foretog imidlertid Amerika selv Skridt til at etablere Forbindelse. Den 23. April telegraferede Minister Kauffmann følgende:

»Præsident Roosevelt offentlig udtalt Grønland hører til vestlige Hemisphere hvilken Udtalelse forstaas Monroedoktrinen dækker Grønland saaledes U. S. A. kun tillader dansk Flag paa Grønland«. Den 26. telegraferede Ministeren:

»udfra ønsket bidrag grønlands sikring som dansk agter amerikanske regering under foreliggende ekstraordinære situation midlertidig udsende konsul til grønland og har idag officielt meddelt mig dette stop vedkommende embedsmand robert buell som jeg personligt kender og varmt kan anbefale agter afrejse ombord us coast guard cutter antagelig afgaaende ugestid stop udbeder mig bemyndigelse

meddele statedepartment landsfogdernes indforstaaelse og tak for dette bevis amerikansk regerings interesse groenlands velfaerd« og »praesidenten som tidligere meddelt realiter erklæret groenland falder under monroedoktrinen hvilket betyder kun rent dansk ikke tysk styre taales stop eftersom amerikansk regering anser koebenhavnske dispositioner for tyskkontrollerede og derfor tyske er det afgørende for amerikanske regerings venlige holdning at landsfogderne styrer groenland selvstaendigt uden indhentning instruktioner besatte danmark stop dette gaelder saaledes ogsaa spoergsmaalet modtagelse amerikansk konsul fulistop monroedoktrinen komma udsendelse konsul og coast guard cutter og amerikansk roedekors tilbud samt oprettelse greenmark udgoer allerede vaesentlig faktisk beskyttelse«. Den 27. telegraferede han: »har med amerikanske regerings indforstaaelse oprettet americandanish greenland commission 107 broadway newyork cableadress green-mark bistaaende mig i sikringen af groenlands forsyninger og afsaetning stop formand hans Christian sonne forpagterens soen stop administrerende medlemmer foreloebig kun sonne og daugaardjensens nevøe doktor paul bentzen stop raadgivende medlemmer ruth bryanrohde doktor prince storkors dannebrog begge tidligere amerikanske ministre koebenhavn doktor leach praesident american scandinavian foundation beale praesident pennsalt kaptajn bob bartlett«. Hertil svarede Landsfogderne: »undertegnede landsfogder for henholdsvis syd og nordgrønland beder ministeren overfor forenede staters regering give udtryk for vor taknemmelighed over den interesse for grønlands velfærd regeringen har lagt for dagen ved beslutningen om udsendelse konsul hertil stop det skal være os en ære at modtage konsulen ligesom vi meget værdsætter at der ved udsendelse af us coast guard cutter vil blive taget hensyn til grønlands nuværende udsatte tilstand«.

Endvidere sendtes der til Komiteen et saalydende Telegram: »vi hilser komiteen velkommen og takker paa forhaand for den værdifulde hjælp med raad og daad som vi ved den vi kunne yde til dem som vi herfra sender ned for at organisere forsyningstjenesten«.

Som det vil ses, var der i Virkeligheden intet Valg. Amerika forlangte, at Grønland styredes uafhængigt og selvstændigt af Landsfogderne. Til Gengæld, men kun i saa Fald, vilde det vise en venlig Holdning. Den grønlandske Befolkning er Amerika Tak skyldig, og man bør formentlig udtrykke denne Tak i en Henvendelse til Præsidenten.

Kr. Lynge: Hele Grønlands Befolkning ønsker fortsat Samhøren med Danmark. Alle ønsker Tilbagevenden til et frit Danmark, og vi skylder Amerika Tak for, hvad der er sket. Vi bør ikke mindst takke Gesandten for hans Arbejde.

Edv. Kruse: Ogsaa Nordgrønlands Befolkning vil takke for den hensynsfulde amerikanske Holdning.

Fr. Lynge: Alle baade Danske og Grønlændere mærkede ved, Meddelelsen om Begivenhederne den 9. April en Følelse af at være afskaaret. Men selv om vi ikke har Forbindelse med Moderlandet, har vi dog stadig et Stykke Danmark, vore Landsfogder, til hvem vi har Tillid og hvis Handlinger vi nu har hørt om. Vi

er alle enige om, at de har handlet rigtigt. Og vi er alle enige om, at vi vil vedblive at høre til Danmark.

Brun: Fr. Lynges Udtalelse har glædet mig meget. For alle Danske var det, der skete den 9. April, et frygteligt Slag. Vi saa vore Idealer styrte sammen, men samtidig stod det mig klart, hvor min Gerning nu laa. Grønland laa i en meget farlig og udsat Stilling, fordi dens livsvigtige Forbindelser med Omverdenen var i Fare. Hvad jeg kan gøre i denne Situation, det skal blive gjort til Bunds, og jeg er heri ganske paa Linie med Landsfoged Svane og andre Danske i Landet. Det Land, vi nu søger Forbindelse med, har noget forud for andre Stormagter. Intet kunde hindre Amerika i at besætte Grønland og behandle det efter sine Interesser, men nu har man ved at tilbyde os Hjælp uden at forlange Gengæld vist, at der endnu er andet end Vold og Magtanvendelse, som har Betydning i Verden: Respekten for menneskelig Frihed og Ret.

Gerh. Egede: Sydgrønland slutter sig til Fr. Lynges Udtalelse. Den 9. April spurgte enhver i Grønland: »Hvad nu?« Alle saa med Bekymring paa Fremtiden, maaske kom Turen ogsaa til os med Uro og Undertrykkelse. Da kom Budskabet om Landsfogedernes Overtagelse af Forretningerne og klarede op i Situationen. Derfor takker vi Landsfogederne, og derfor har de faaet Befolkningens Tillid. Før i Tiden var der ofte Uenighed mellem Sydgrønland og Nordgrønland, men Landsfogedernes Eksempel viser os, at Tiden er inde til Enighed og Samarbejde.

Under Arbejdet med Forsyningstjenesten og Forbindelsen med Amerika bedes Befolkningen i videst muligt Omfang holdt underrettet.

Formanden: Jeg takker for den Tillid, der lyste ud af Fr. Lynges og Gerh. Egedes Erklæringer. Det har været en tung Tid siden 9. April, for os, der er opvokset i Skyggen af Truslen om Krig og maaske har været indstillet paa en Dag at kunne komme til personlig at være med til at afværge noget saadant som det, der skete den 9. April, var Efterretningen herom sønderknusende.

Men vi havde ikke Tid til at ligge under for Slaget, — der maatte handles. Jeg spurgte forinden mig selv: »Hvad føler Grønlænderen? Er vi trods alt mellem Fremmede, som ikke forstaar vor Sorg?« Det varmede mit Hjerte at mærke, hvorledes den grønlandske Befolkning følte med os og stod ved vor Side.

Vi har nu atter en Statsmagt bag os, og en stærk Stat. Men i de nitten Dage, da det grønlandske Skib laa i Mørket, var det styrkende at mærke den grønlandske Befolknings Tillid til os, der stod ved Roret, skønt vi maatte være tavse. Det takker jeg for.

Vi er alle, Grønlændere og Danske, stadig i samme Baad, men vi styrer nu en fast Kurs. Jo stærkere Tilliden er, des sikrere vil Kursen blive. Det kan være, at Fremtiden vil betyde for nogle af de Danske her, at de ikke mere vil gense deres Land. Som Landsfoged vil ogsaa jeg sige: »Vor Gerning ligger her i Landet, hele vor Evne skal blive sat ind der.«

Gerh. Egede: Kan der gives nærmere Oplysning om den praktiske Gennemførelse af Forsyningstjenesten. Det kan ikke betvivles, at den nedsatte Komite vil gøre sit Bedste, men den maa sikkert have grønlandskyndig Hjælp for at sikre, at det nødvendige og *kun* det kommer ud.

Formanden: Vi er glade for den Komite, som er nedsat, men Landsfogderne maa selvfølgelig selv organisere Til- og Udførslen. I denne Henseende som i alle andre vil vi følge Styrelsens Linie. Vi føler os som midlertidige Stedfortrædere, der holder Hjulene i Gang, til de retmæssige atter kan overtage Gerningen.

Den første Vanskelighed var at skaffe Penge til Indkøb i Amerika. De kan skaffes paa Basis af Kryolithsalget. Derfor var Kryolithudførselen gjort betinget af Licens. Saadan Licens vil blive gjort betinget af, at Betalingen stilles til Disposition, og vi paaregner, at Statens Andel deri vil dække vore Behov.

Vi paatænker at oprette et Kontor i Amerika, der kan repræsentere os som Handelscentral. Vi vil gøre, hvad der er muligt for at holde det nuværende Prisniveau. Tilførslerne kan formentlig ske med Kryolithbaadene og Kystfart med »Gertrud Rask« og »Hans Egede« fra en eller to Stabelpladser, fornemmelig Godt-haab. Derved etableres ogsaa den længe ønskede Kystfart.

Det største Problem er nu at holde Produktionen i Gang. Alle Muligheder for at skaffe Befolkningen Indtægter vil blive udnyttet, og vi vil være glade for alle Baad i saa Henseende.

Hvis Saltfiskeriet ikke kan afsættes, vil alt blive sat ind paa at organisere Fiske-indhandling paa anden Basis.

Brun: Man maa være forberedt paa lidt anderledes Varer, men det er selvfølgelig underordnet.

Niels Egede: For at begrænse Diskussionen vilde det være gavnlig, om det blev præciseret, med Hensyn til hvilke Punkter man ønskede Landsraadet's Afgørelse.

Formanden: Hovedemnet var Forholdet til Amerika. Herom ønskedes Landsraadets Mening først og fremmest. Dernæst ønskedes det fra vor Side at rede-gøre for det praktiske Arbejde.

Det, som nu staar tilbage, er Organisation af de mange smaa Spørgsmaal, som endnu ikke kan overses. Hovedlinien er Fortsættelse af Arbejdet i samme Aand som hidtil.

Hvad specielt Udhandlingen angaar, vil denne antagelig kunne foregaa fremtidig som hidtil.

Det vilde iøvrigt være ønskeligt, hvis Landsraadsmedlemmerne selv kunde fremhæve, hvilke Enkeltspørgsmaal der specielt laa dem paa Sinde.

Niels Egede: Man var klar over, at Varerne maatte blive anderledes, men der maatte arbejdes paa, at Kvaliteten blev saa god som hidtil, og navnlig gjaldt dette Erhvervsredskaber. Der burde nedsendes 2 Kolonibestyrere, 1 fra Sydgrønland og 1 fra Nordgrønland, for at sikre, at det blev Varer, som kan bruges.

Formanden: Vi »vil gøre, hvad der er muligt for at sikre os de bedst mulige Varer. Een eller to Kolonibestyrere vil blive sendt til Amerika.

Gerh. Egede: Det er bedst, at der kommer 1 fra Sydgrønland og 1 fra Nordgrønland, idet Erhvervene er noget forskellige.

Isak Kleist: Udsendingen til Sydgrønland og Nordgrønland er dog ensartede Varer, saa af Sparsommelighedshensyn er 1 maaske nok.

Brun: 2 er sikkert bedst, hvilket Landsraadet ogsaa synes mest stemt for.

Fr. Lennert: Kan Landsraadene udpege disse Udsendinge.

Formanden: Det er sikkert bedst, at Landsfogderne gør det, da de har det bedste Kendskab til alle dem, der kan komme paa Tale, og Udsendingene skal ikke blot have Kendskab til Grønlands men ogsaa til Omverdenens Handelsvarer.

Brun: Spørgsmaalet om, hvem der kan undværes, har ogsaa Betydning.

Gerh. Egede: Det er meget vigtigt, at de rette Folk bliver valgt.

Formanden: Det er en Selvfølge, at der vil blive udpeget Folk med Forstaaelse af Grønlændernes Tarv og Erhverv. Det er forøvrigt vor Hensigt, at en af Landsfogderne, for Eks. Landsfoged Brun, bør rejse med.

Fr. Lennert: Af Hensyn til Erhvervet forespørges, hvornaar kan Forsyninger komme.

Formanden: Forarbejderne er i Gang, og det første Skib kan forventes om maaske 6 Uger* Foreløbig undersøges, hvad der er mest Brug for til Opsendelse med første Skib. Med dette tilbage rejser Delegationen, og den medfører alle Rekvisionerne og organiserer Udsendingen.

Fr. Lennert: Salt beholdningerne er for smaa til det store forventede Fiskeri. Kan der ske Fordeling mellem Kolonierne. Kan brugt Salt bruges i 2. Saltning.

Formanden: Hvad der kan gøres, vil blive gjort, og Dispensationer fra de gældende Bestemmelser vil blive givet i ethvert forsvarligt Omfang.

Fr. Lennert: Forsøg viser, at een Gang brugt Salt er egnet til Omsaltning.

Isak Kleist spurgte til Solarolien.

Brun: Embedsrejser er indskrænket til det absolut nødvendige. Private grønlandske Baade kan købe til nyttige Formaal, til private danske Baade kan der ikke købes,

Formanden: Tilsvarende Foranstaltninger er truffet i Sydgrønland. Ganske vist er der formelt Forbud mod enhver Udhandling til private, men der dispenseres i alle Erhvervsøjemed. Iøvrigt haaber vi snarest at kunne frigive Salget, idet Forsyningerne synes at kunne paaregnes sikrede.

Kr. Lyng: Det er af største Vigtighed, at Selvforsyningen fremmes, og derfor at Motorbaade kan sejle.

Amasa Fly: Hellefisk er af stor Betydning for Jakobshavnerne. Er der Emballager nok?

Brun: Sommeren kan klares. Vinterens Produktion vil blive anvendt til Tørring til Bæklinger og Hundefoder.

Niels Egede: Landsraadsmedlemmerne har ønsket, at der bliver gennemført Rationering. Der er truffet Bestemmelse om Handel 2 eller 3 Gange ugentlig. Man paaregner formentlig hermed at kunne begrænse Forbruget uden at skræmme ved Rationering. Dette er dog en Fejltagelse. Det giver nærmest Folk Lejlighed til at hamstre. Derfor vil det være bedst at rationere og handle daglig. Navnlig

er det uheldigt for de frie Erhververe, som maaske tjener Penge en Dag, hvor der ikke er Handel.

Formanden: Rationering er selvfølgelig et vigtigt Problem, og jeg var selv stemt herfor, da Krigen brød ud. Planen blev udarbejdet og Kort trykt. Samme Tanke havde Styrelsen, men vi kom ved vore Overvejelser til det Resultat, at en virkelig Rationering er umulig, med mindre man deler Befolkningen i forskellige Klasser med hver sine Rationer.

Kr. Lyng: Man var klar over Vanskelighederne. Men under den forrige Krig var Rationering gennemført til megen Nytte. Og man skal ikke lægge Minimumsforbruget til Grund, men Gennemsnitsforbruget, idet man kunde udveksle indbyrdes og derigennem udligne Vanskelighederne. Det er sikkert bedst at strække Forsyningerne, Amerika kan jo komme med i Krigen.

Isak Kleist: Naar Bestemmelsen om Butikslukning er udstedt, maa man rette sig efter det. Ingen tør bebrejde en Bestyrer, at han ikke handler paa Lukningsdagen, naar han tår faaet Ordre fra sin Overordnede, selv ikke hvor der er Tale om for Eks. Ammunition, som en Fanger da kan være afskaaret fra at skaffe sig, uagtet han har Penge. Det bør meddeles almindeligt, at der bør vises Smidighed i saadanne særlige Tilfælde.

Brun: I den første Tid efter 9. April var det nødvendigt at være belavet paa alt, derfor maatte der træffes strenge Bestemmelser. Naar det viser sig muligt, vil de blive lempede. Foreløbig kan det bestemmes, at alle Butikker aabner hveranden Dag, og det kan meddeles, at der bør vises Smidighed i Tilfælde, hvor Erhvervsredskaber ønskes paa en lukket Dag, og Køberen af en eller anden Grund har været afskaaret fra at forsyne sig paa en Butiksdag.

Kr. Lyng: Det vil være udmærket,

Formanden: Som Landet nu ligger, er Rationering altsaa næppe paakrævet. Men saa snart Ændring i Situationen skulde true, skal alle Restriktioner, som er nødvendige, blive gennemført.

Kr. Lyng: Er der meddelt noget til danske Myndigheder om det passerede.

Formanden: Endnu ikke, men saa snart Resolutionen foreligger, vil der blive hjemtelegraferet fornøden Underretning.

Brun: Man har ønsket i ringest muligt Omfang at binde sig til noget som helst, før Landsraadene var samlede.

Der nedsattes et Udvalg til Redaktion af Resolutionerne. Til Medlemmer valgtes:

Formanden, Landsfoged Brun, Pastor Gerh. Egede, Redaktør Kr. Lyng, Handelsleder Fr. Lyng, Overkateket Edv. Kruse,

Mødet udsat Kl. 15.

Samme Dag Kl. 19 fortsattes Mødet.

Formanden: Der er indtruffet endnu et Moment vedrørende Forbindelsen med Amerika. Det amerikanske Rødekors vil efter Præsidentens egen udtrykkelige

Anmodning sende en Repræsentant herop for at se, om de kan hjælpe paa nogen Maade. Ikke mindst fordi det er et Udtryk for Præsidentens personlige Interesse for Grønland, har vi med Tak modtaget Tilbudet.

Raadet vedtog med Akklamation at fremsætte følgende 2 Udtalelser:

Til De Forenede Staters Præsident:

»Det grønlandske Folk har med den dybeste Sorg været Vidne til den Magt-anvendelse, som er udøvet mod Grønlands Moderland Danmark. Med Bekymring ser vi tillige Danmark afskaaret fra at udøve den Gerning, som nu gennem over 200 Aar er udøvet mod det grønlandske Folk. Vi haaber, der ikke er længe til den Dag, da Fred og Retfærdighed atter er oprettet, og et frit Danmark kan fortsætte denne Gerning. .

Under disse Omstændigheder, hvor det er nødvendigt, at de grønlandske ansvarlige Myndigheder søger Landets livsnødvendige Forbindelser med Om-verdenen opretholdt ad nye Veje, har vi med dyb Glæde erfaret om den Sympati, der officieH og uofficielt har fundet Udtryk hos De Forenede Staters Regering og det amerikanske Folk, sidst ved Udnævnelse af en Konsul i Grønland og Udsendelse af et Kystbevogtningsskib. Dét er vort Haab, at De Forenede Staters Regering ogsaa fremdeles, saalænge Forbindelseslinierne til vort Moderland er afskaaret, vil tage Hensyn til den udsatte Tilstand, hvori det danske Flag i Grønland, den grønlandske og danske Befolkning her i Landet saavel som den her herskende Retsorden for Tiden befinder sig, og at Regeringen i Betragtning af Grønlands isolerede Beliggenhed midlertidigt vil yde Lettelser for Landets Tilførsel af Forsyninger og for Afsætning af dets Produkter.

Næst at afgive et ubrødeligt Troskabsløfte til vor retmæssige Konge, Christian den Tiende af Danmark, vil vi i denne Stund til De Forenede Staters Præsident frembære det grønlandske Folks dybtfølte Tak for den Sympati for vor Sag og Respekt for vor Frihed, hvorpaa den store amerikanske Nation har givet os Bevis i disse tunge Dage.«

Til Minister Henrik Kauffmann:

»Landsraadene har med Glæde hørt om Ministerens Virke for vor Sag.

Det er Landsraadene en stor Glæde at vide, at Ansaret som de ansvarlige grønlandske "Myndigheders Talsmand hos den amerikanske Regering, af hvilken Regerings gode Mening vor Skæbne er i saa høj Grad afhængig, er i saa gode og er-farne Hænder.

Særlig beder vi Ministeren bringe vor Tak til den Komite, som er dannet ved Deres Foranstaltning. Det er os en stor Tilfredsstillelse at vide, at der er sikret de Myndigheder, hvem Ansaret for vor Forsyningstjeneste paahviler, kyndig og erfaren Vejledning under do nu foreliggende nye Forhold.«

Endvidere vedtoges med Akklamation at afsende et saalydende Telegram til Hans Majestæt Kongen:

»Dét grønlandske Folk vil gerne gennem deres Landsraad overfor Deres Majestæt udtrykke Forsikringen om, at vi dybt forstaar, hvor tunge de Dage er,

som *Deres* Majestæt har oplevet og maa opleve, og at ogsaa vi fuldtud deltager i den *Sorg*, *Deres* Majestæt og hele det danske Folk maa føle.

Vi føler i disse tunge Dage Trang til at bede *Deres* Majestæt modtage et Løfte om vor ubrødelige Troskab mod vort Moderland og vor retmæssige Konge. Vi ser gennem Mørket frem til den Dag, da der paany intet mere findes, som skiller os fra vor Konge.«

Fr. Lynge: Kan der gøres noget med Hensyn til Forbindelsen med vore *Paarørende* i Danmark og deres eventuelle Udrejse til Grønland.

Farmanden: Der skal blive gjort alt, hvad der er muligt.

Fr. Lennert takkede for Tilsagnet om, at det vilde blive gjort muligt at fortsætte de grønlandske Erhverv.

Formanden: Alt, hvad vi evner, skal blive gjort herfor.

Knud Abelsen: Det er af Vigtighed, at de Fastansattes Adgang til Indsamling af Vinter forraad ikke maa blive glemt.

Formanden: Dette kan sikkert loves.

Jeg vil gerne takke Medlemmerne for Mødets smukke Forløb. Det havde været heldigt, om man havde kunnet drøfte flere Spørgsmaal, men Arbejdet presser paa.

En særlig Tak for Landsraadets smukke Stilling til Danmarks ulykkelige Situation.

Og til Slut en Tak for den Tillid, vi begge har følt komme os i Møde, og som vi af al Magt vil bestræbe os paa at gøre os værdige til.

Mødet hævet Kl. 20.

Svane. Brun. Hans Lynge. Niels Egede. Gerh. Egede. Kr. Lynge.

Pavia Petersen. Karl Kreutzmann. Fr. Lennert. Niels Petersen.

Isak Siegstad. Knud Abelsen. Fr. Jensen. Amasa Fly.

Fr. Lynge. Isak Kleist. Hans Petersen.

Edvard Kruse. Samuel Møller.

Genudgivet af Fredsakademiet, januar 2013.

Skred i sideombrydningen.

Scanning, redaktør Holger Terp